

Moldevisen.

Mel. Til Glæde Nordens raske Sønner.

Blandt syv af Verdens Underværter Jeg Staden
Molbe her anmærker; Af Norges Skjød den throner
frem. Blandt alle Verdens Sjeldenheder, Og blandt
Europas store Stæder Har Storhed der sit rette
Hjem. O Molde! ny Jerusalem.

2. Hvad stort end sees paa Jorderige, Har
Molbe By dog ei sin Lige; Den thyve Mil i Om-
kreds er, Har udbredt Handel og en Flaade Fre-
gatter, gamle Fiskebaade, Samt Batterier, Fæst-
ninger, Tre Millioner Menneffer.

3. D evig tryk er du, o Molde, Thi Brygger
fjærme dine Volde; Selv Britlands Flaade intet
kan Mod dine Fæstninger udrette; De at erobre er'
ei lette — De er ei grundede paa Sand, Men alle
i en herlig Stand.

4. Kom Ruslands Keiser hid at fsee Vort Mol-
de, o! han vilde grue Og dhyt ydmhyget føle sig;
Kom alle Jordens store Helte, I taus Beundring
de da smelte; Thi Staden Kom er Dværger lig,
Naar Molde By fremviser sig.

5. D see den Potentat som tænker At sætte
Molde By i Vænter — Det ilde ham bekomme skal,
Thi fire Moldes Kottepiger, Han ikke mange Gange
skriger, Med Røg og Damp og Skorstensknald De
snart berebe ham hans Fald.

6. O, hvilket Syn er Byen Molde! Hvo kan det se og det udholde? Som Fjelde, Slotte man der ser, Og Taarne kan ei være større, De næsten Skyerne berøre, De alle gylbne Tage bær. Jeg endnu blind af Synet er.

7. Grundmuret stolte Størhedsminde Man der i Snesetal og finder, Som vidne kun om Fyrsters Pragt. Ni Tusind' Torv', tolv Tusind' Gader Og gylbne Huse smukt i Rader, Hvis Ligheds Glands man aldrig ser Hos dødelige Menneſker.

8. Domkirken som i Molde throner, Bær Glands af alle Fyrsters Kroner; Dens Spir er høit som Ararat. Grundmuret, stolte Marmortempel, Historien gav ei Exempel Paa dig og din uhyre Skat. For dig jeg letter paa min Hat.

9. Domkirken er dog ikke ene; Nei Tusind' Tempel monne tjene For Moldes Kirkegjængere. Vel tyve Bisper, Hundred Præster Og femti Probster endnu refter. Og Molde er, som Byerne, Af evig Guds Tilbedelse.

10. Dog endnu staar en Post tilbage, Før jeg derfra kan Afſked tage — Det store Kapitolium; Det funkler mer end nogen Lue — Mit Die kan det neppe skue; Etager sytti der man ser, Og fjorten Tusind Binduer.

11. Og dette Slot har Orning malet, Selv Ole Bøe har det befalet; Men Farven er forghldet Sorg. Og Mathis Møller, Slotsforvalter, Og hans Gemal med sine Pjalter Bær Brændevin med frydsfuld Sorg Til dette stolte Trojaborg.

12. De alle Bondebenner ere, Dog helst for Kjønnen er de kjære; Paa Venus's Alter ofre de. Ei heller Bacchus de forjætter, Thi Druens Saft dem meget letter. O herlige Indbyggere! De er' og gode Handlere.

13. Fra Moldes Havn mon' der udløbe Forleden Høst for at indkjøbe Kosfordstibe Hundrede Til Balderhoug i Palestina Og Alesund ved Floden Rhina. De snart hjembragte Varerne Til Moldes store Handlere.

14. De Varer disse nu hjembringer, Bar tre og tyve Staalhringer, Et Kvarter Salt og lidet Lin, Fem Allen Baand, tolv Tønnes Naale Og fire Pottemagerſkaale, En Kuffert og syv Penneſkrin, Samt tvende Potter Brændevin.

15. En Kjærring-Flok til Byen drager, Lidt Smør og Rømme med sig tager, Samt Kjærnemælk ubi en Kop. Med blandet Smør og Ost og Tavne Og Mere som kan Byen gavne, de byttede ſaa meget godt I Bisfel og i andet Smaat.

16. En kom med tvende Boger Tælg Og fem Pund Smør at vilde ſælge, Lidt Flæsk og Kjøb og Bildt med mer. Han blot for disse lumpne Varer Gik fire Naale, to Par Rader, Og tvende smaa Speieler, Tillige tretten Skilling.

17. Om Moldes Størhed mer at røre kan ei min Digtergeiſt udføre; Thi den kun ſaare lidt formaar. En By som Molde at afmale — Lad ſelve Byen for sig tale. O kom og ſe den som den ſaar — Hvad jeg har ſagt, jeg ei vedgaar.

18. O Staal for dig du store Molbe! Min
 Ven det ikke kan udholde At slikke sammen Peer og
 Paal, Om Dit og Dat og Molde-Tyrken, Som
 Tornen lig gror hist i Orken. Stjænt i for mig
 til bredfuldt Maal; Thi det er Molde-Tyrkens Staal.

19. O Staal for Molbes store Herrer! Jeg dem
 til Døden alle ærer — O, Staal for Store og
 Smaa! O, Staal for Kantzler, Mathis Møller, For
 Bvingaard jeg og Staaen tømmer! For Falk jeg den
 udtømme maa! Men Hansen skal dog Prisen faa.

20. Saameget vil jeg endnu sige: Jeg har ei
 seet Molbes Lige, Stjønt jeg har faret Verden om.
 I Rusland, England og i China, I Frankrig og
 i Palæstina, I Kairo, end ei i Rom Jeg saadant
 saa hvorhen jeg kom.

21. Thi hvad kan imod Molbe veie! Den Milli-
 oner har i Cie Af skjønne, smaa Stabninger, Med
 femten Hundrede Starnbaser Og sytti Tusinde Pa-
 ladser, Hvis Vægge udaf Gløsauff er, O ths jeg
 kan ei sige mer.

22. Den 12te Mai er Bisen frevet, Den Tid
 Santt Olaf haver levet, Ved Rhinen udi Jericho,
 I atten Hundred ni og thve. Nu kan jeg ikke mere
 thve. Mit Navn er baade kort og godt: Hr. von
 Judas Ischariot.

23. Og vil I Digteren nu klemme, Da skal I
 visseelig fornemme Jeg er en snild og slug Krabat.
 O, klemme mig! Nei Fanden heller! Min Rolle
 vistnok godt jeg spiller — I skal mig albrig tage
 fat. Thi far nu vel! Farvel, Godnat!